

Vyvolenost Židů (Izraele)

Vyvolenost Izraele nemůžeme chápat jako nějaké ohodnocení nebo dokonce vyznamenání, nýbrž jako vybrání k nějakému úkolu. Tedy jako pověření, ovšem i k těžkému a mimořádně zatěžujícímu úkolu (termín selekce tu nestačí!). Není to tedy nic, co by mohlo nebo i mělo vyvolávat závist, nejde ani o výsledek nějakého soutěžení či poměrování. V tom smyslu lze mít za to, že ani v případě Ježíše Nazaretského nejde o nějaké dodatečné pověření někoho, kdo tu byl a je „od pradávna“, „od počátku“, ale o vybrání až pověřením. Tak jako nelze mít za to, že Izrael byl pro dějiny plánován „od počátku“, neboť se pro dějiny stal čímsi novým, nebývalým, tak se ani Ježíš Nazaretský nemůže chápat jako preexistující „od pradávna“. Obávám se, že boj proti adopcianismu byl veden po nesprávné linii, neboť by jinak nebylo zbylí a musel by i Izrael sám být chápán jako přezvěděný a předurčený, tedy hrubě nehistoricky, nedějinně.

(Písek, 190112-2.)